

[Tønnesen.]

herfra opfordre dette parti til en fordomsfri drøftelse af tingene.

Vi har bemærket, hvorfra modstanden i øvrigt er kommet, og det var naturligvis, hvad vi kunne forvente.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Vi drøfter jo alting fordomsfrit; det er i alle tilfælde min fornemmelse. Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget, bare en enkelt bemærkning til hr. Ingomar Petersen, som ønskede mulighed for bureauer uden for HK-området.

Her vil jeg gerne sige, at der efter de nugældende lovbestemmelser kan gives tilladelse til udøvelse af vikarbureauvirksomhed også uden for handels- og kontorområdet. Men så vil jeg da gerne føje til, at siden disse regler blev indført i 1971, har vi kun fået én enkelt ansøgning om en sådan tilladelse, og den var af en sådan karakter, at den simpelt hen måtte afslås.

Det forekommer mig af afgørende betydning, at vi til forskel fra lovforslaget bevarer de nugældende principper om, at tilladelse skal gives i det enkelte tilfælde, og det hvad enten det drejer sig om de personer, der er omfattet af funktionærlovens § 1, stk. 1, eller ej, og om, at der på basis heraf som nu skal være et effektivt tilsyn, også fornødne sanktionsbestemmelser, for ikke at komme ud for misbrug.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg skal ligesom arbejdsministeren heller ikke trække debatten længe ud, men jeg vil godt til hr. Ingomar Petersens og hr. Ninn-Hansens bemærkninger om, at det her forslag vil kunne hjælpe kvinderne, gøre opmærksom på, at det, der hjælper kvinderne, er en fast tilknytning til arbejdsmarkedet og ikke en tilknytning til arbejdsmarkedet lagt op på den måde, som det er i det foreliggende forslag.

Ingomar Petersen (RV):

Til fru Inge Fischer Møller vil jeg nu sige, at jeg tror, der er mange kvinder, der gerne vil have et job på arbejdsmarkedet uden at have en alt for fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det tror jeg også kan være en fordel.

Så vil jeg svare også hr. Jørgen Jensen, at efter min opfattelse er vikarbureauerne for arbejdsmarkedet ikke blot en stor aflastning, men de er også en hjælp til at få kontakt med de mennesker, som ønsker en kort tids ansættelse. Vi må vel beklage, at arbejdsmarkedet ikke selv er i stand til at skabe denne kontakt, da det jo normalt er svært at få arbejdstid, arbejdssted og de nødvendige kvalifikationer til at passe sammen, når det specielt drejer sig om job af kortere varighed.

Jeg tror, et moderne samfund er nødt til at få alle arbejdskraftreserver frem, og det har jo også vist sig i andre lande, hvor man har prøvet at eksperimentere med at lade den offentlige arbejdsformidling klare vikarsektoren, at det ikke er lykkedes. Jeg tror, at det, der udføres inden for disse vikarbureauer, egentlig er noget positivt, og det glæder mig da også, at arbejdsministeren i modsætning til den socialdemokratiske ordfører er interesseret i at bibeholde disse vikarbureauer, og gør opmærksom på, at der også er mulighed for ved ansøgning at få tilladelse til at drive vikarbureauvirksomhed ud over for handels- og kontorområdet, i modsætning til andre, som ønsker disse bureauer nedlagt.

Ninn-Hansen (KF):

Må jeg ikke bede fru Inge Fischer Møller om at definere nærmere, hvad fru Inge Fischer Møller mener med udtrykket „en fast tilknytning til arbejdsmarkedet“, og at kvinderne skulle være mest interesseret i det. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Fru Inge Fischer Møller må da vide, at der er mange kvinder med mindre børn, der ikke føler, at de har kræfter til at arbejde ude hele dagen, og vel også kan have vanskeligt ved at påtage sig et almindeligt deltidsarbejde, men netop synes, at de kan opfylde noget af betydning for dem selv og arbejdslivet, samtidig med at de kan opfylde forpligtelserne over for deres børn, hvis de kan passe en arbejdsplads, der er mere smidigt indrettet. Fru Inge Fischer Møller må da også vide, at det gælder for en hel del kvinder, der har været uden for arbejdsmarkedet, men i en senere alder gerne vil genoptage et arbejde, at det netop kan være arbejde af den karakter, vi taler om,